

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

พยุงชาติไว้ให้ดี

แม่น้ำโขงขึ้นแล้วยัง (ยังครับ) ฝนเพิ่งเริ่มตก เวลามันขึ้นจริง ๆ โถ พวกแม่น้ำ
สายต่าง ๆ ที่ไหลลงไปแม่น้ำโขง เวลาแม่น้ำโขงยังไม่ขึ้นทางนี้ก็ไหลลงได้ ๆ พอแม่น้ำ
โขงขึ้นแล้วยันมานี้กลับย้อนหลังหมดเลย คิดดูทางอำเภอศรีสงคราม อากาศอำนวยนี้
แม่น้ำสงครามเป็นทางไหลลงไป ทีนี้พอแม่น้ำโขงขึ้นเต็มที่แล้วดันกลับมานี้ เวลามันดัน
กลับมาเป็นพักเลยนะ คือมันแรง ดันมาเป็นพัก ท่วมไปหมดเลย ทีนี้กว่าแม่น้ำโขงจะ
ลดข้าวตายหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะขึ้นมาแล้วก็แช่อยู่นั้น เอ้ออยู่นั้นตลอด
จนกว่าแม่น้ำโขงจะลดลงเมื่อไรอันนี้ค่อยลด ข้าวตายหมดแล้ว แถวที่น้ำท่วมจริง ๆ ไม่
มีใครทำนาได้เลย จึงได้ถามแม่น้ำโขงเริ่มขึ้นแล้วยัง นี่ยัง

พอพูดถึงแม่น้ำโขงเรายังโมโหให้พระอยู่ เรายังจะตามฆ่าพระองค์นี้อยู่เราโมโห
นี่ที่แม่น้ำสงครามทางบ้านสามผง ที่พ่อแม่ครูจารย์มันไปจำพรรษา เราไปพักที่สามผง
จากนั้นเราก็ย้อนกลับมาทางอำเภอศรีสงคราม ทีนี้มีพระองค์หนึ่งขอมาด้วย เราจะ
ไปศรีสงคราม ก็ขอเดินทางมาด้วย ทีนี้พอจะลงเรือ ของก็ขนลงใส่เรือ พวกบาตรพวก
อะไรลงเรือเล็กในลำสงครามนั้นแหละ จะข้ามไปฝั่งทางนั้น แล้วเรืออยู่ทางนี้ ขนของลง
ๆ พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เข้านั่งก่อนละซี พระองค์นั้นเข้านั่งทีหลัง

เข้าไปแทนที่จะไปเหยียบให้เหมาะสมกลับไม่เหยียบ ไปเหยียบแคมเรือนี้ก็บ๊อบ
คว่าเลย โอ้ย ลงหมดเลย องค์นั้นก็ลงเราก็งมลงในน้ำเลยไม่ใช่ธรรมดา ของบริหาร
ไหลออกไปทุกทิศทุกทาง เรายังโมโหอยู่ยังจะตามฆ่าพระองค์นั้น ใครเห็นผ่านไปทาง
ไหนบ้างไหมพระองค์นั้นนะ โอ้ โมโห ทีนี้เลยไปไม่ได้นะ พอขนของขึ้นมาแล้วก็มาตาก
จีวรอยู่นั้นกว่าจะแห้งเลยค่าพอดี วันนั้นนะตกน้ำ โอ้ย นำโมโห ลำสงครามนี้แหละที่ว่า
ไหลลงแม่น้ำโขง มันยังงี้ จะคิดสักนิดหนึ่งก็ไม่คิด ไปเหยียบแคมเรือบ๊อบมันก็ลงเลย
พอเหยียบบ๊อบมันก็คว่าเลย คว่าก็ลงทั้งพระองค์นั้นทั้งเราจมด้วยกัน ก็น้ำมันลึกนี่ พอ
โผล่ขึ้นมาเห็นพวกบริหารเคลื่อนเลย เลยไปเก็บพวกบริหารพวกบาตร พวกจีวรอะไรอยู่
ในบาตรลงจมด้วยกัน ต้องเอามาตากหมดเลย นี่พูดถึงเรื่องตกน้ำ ตกถนัดคราวนั้น
แหละ ตกอย่างไม่ระเวียงระวังเลย พอนั้นเหยียบบ๊อบก็ลงตุ้ม คว่าเลย

ปีไหนไปเที่ยวทางนั้น ๘๗-๘๘ หรือ ๘๙ ในระยะนี้แหละ เราเที่ยวไปทางภูเขา
ทางโน้น เข้าไปถึงป่าใหญ่ ที่กว้างขวางนั้นไม่มีใครทำนาได้เลย คือเวลาแม่น้ำโขงมัน
ไหลมาบ๊อบนี้ท่วมหมด เหมือนกับเป็นฟ้าไปหมดเลย ชาวเปี้ยะ น้ำท่วมไปหมดใครจึงทำ
นาไม่ได้ แถวนั้นว่างเปล่าเยอะนะเพราะทำนาไม่ได้ ถ้าหากว่าทำนาได้จะตั้งได้จน

กระทั่งจังหวัด มั่นกว้างนี่นะ ผู้คนทำอะไรทำนาได้หนาแน่น ผู้คนหนาแน่นก็ตั้งจังหวัดได้ ละซี อันนี้ว่างหมดเลย ก็คิดดูตั้งแต่อำเภอบึงกาฬ มันน่าจะเป็นจังหวัดมานานแล้ว ยังเป็นไม่ได้เพราะน้ำท่วม ไม่มีผู้คนไปตั้งบ้านตั้งเรือนแถวนั้น มันก็เป็นอำเภออยู่นั้นละ น้ำทางโน้นมากนะท่วมมาก

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๕ ดอลลาร์ มันเข้าไปไม่ได้มานี้ก็มีนะ เข้าไปเก็บ ๆ ถ้าได้ตรงไหนก็เก็บไปเลยเข้าเลย พวกนี้เห็นก็มาลง ไม่เห็นก็ผ่านไปเลย ทางนั้นก็ผ่านเข้าตู้เข้าหีบไป นุ่นเวลาออกมาจับถึงรูเรื่อง อันนี้ไม่ค่อยแน่นอน เพราะมันได้ในที่ต่าง ๆ ไม่ใช่มาได้ในที่แห่งเดียวพอที่จะรูเรื่องจดเอา บางทีเราอยู่ภูภิเขามา ถวาย ได้นุ่นก็เข้าไปเลย หรือไปในที่ต่าง ๆ เขาถวายมา ได้มาก็เข้าเลย ๆ อยู่อย่างนั้น

เราหวังทองคำกับพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยนะ คราวนี้เตรียมทองคำกันทุกคน ๆ เราจะเอาทองคำเข้าสู่หัวใจชาติไทยเราให้ได้หายใจเต็มปอด คนมีแข่งมีขามีหัวมีเท้ามีอะไร แต่หัวใจกับลมเข้าไปในปอดไม่มีแล้วอยู่ได้ไหมละ นี่ลมที่จะเข้าไปสู่ลมหายใจ หายใจให้เต็มปอดคือทองคำนะ มีแต่ว่าประเทศไทย ๆ เฉย ๆ หัวใจว่างไม่มีลมหายใจเข้าไปสู่ปอดนี้ฉิบหายได้จ๋มได้ อันนี้เป็นเครื่องยืนยันรับรองแห่งชาติทุก ๆ ชาติ เรื่องทองคำเป็นเบอร์หนึ่ง เป็นเครื่องประกันชาติและยังเป็นเครื่องต่อสายยาวเหยียดไปในการซื้อการขาย มีทองคำเป็นเครื่องยืนยันรับรองเอาไว้

อย่างเขามาซื้อขายในเมืองไทยของเรา นี่หลักใหญ่ก็คือทองคำ เขาซื้อขายใหญ่ ๆ ต่อชาติไทยของเรา ต้องเอาทองคำเป็นเครื่องประกันเอาไว้ เพราะฉะนั้นทองคำประเทศใดจึงมีอยู่ทุกประเทศเป็นหลักใหญ่ นี่เราก็อธิบายกันมาได้จะสี่ปีมาแล้วว่าเราเริ่มช่วยชาติไทยของเรา มีทองคำเป็นหลักตั้งทีเดียว จากนั้นก็ดอลลาร์ เงินสด เงินสดกระจายทั้งเข้าสู่ทองคำ ทั้งกระจายออกรอบ ส่วนดอลลาร์ ทองคำ เข้าจุดเดียว ๆ สำหรับเงินสดทั้งกระจายทั้งเข้า เงินสดไม่แน่นอนนี้ก็บอกไว้แล้ว

เราพูดคำใดไม่มีนะที่ว่าโกหก ๆ อย่างพวกเปรตพวกผีมันโกหกชาติบ้านเมือง จะทำบ้านเมืองให้ล่มจม จนกระทั่งทุกวันนี้ยังฟื้นไม่ได้เลย นี่คำโกหกหลอกลวง คำหัวใจของชาติ คือตั้งรัฐบาลขึ้นมาคือหัวใจของชาติ คำพูดคำจาทุกสิ่งทุกอย่างต้องออกมาจากความสัตย์ความจริงที่แน่นอนแล้ว ประกาศให้เป็นที่แน่ใจของประชาชนทั่ว ๆ ไป นี่มีแต่เรื่องต้มเรื่องตุ๋นหลอกลวงกัน โกหกจนเมืองไทยจะจมยั่งดีอยู่เรื่อย ๆ เห็นไหมละ นี่ละเรื่องโกหกมันดีเมื่อไร โกหกที่ไหนก็ไม่ดี

ถ้าไม่เชื่อ เอา ไปนี่ก็ลองไปเล่นกับอีหนูไอ้หนูซีแล้วเข้าไปในบ้าน ผัวกับเมียมันจะโกหกกันกัดกันยิ่งกว่าหมานะ นี่ละความโกหกดีเมื่อไร อยู่กับคนไหนก็ตาม คราวเรือนใดก็ตาม คำโกหกเป็นเรื่องที่เสียหายมาก ยิ่งโกหกส่วนใหญ่ยิ่งทำความเสียหายจม

ได้ทั้งประเทศไทยเราเลย เช่นอย่างรัฐบาลหลอกหลวงประชาชนตมต้นประชาชนแหวก
 เหลว หาความจริงเอามาพูดไม่มี มีแต่คำหลอกหลวงตมต้น แล้วโกยชาติบ้านเมืองให้ล่ม
 จม นี่จมได้ ความโกหกประเภทนี้จมหมดไม่สงสัยเลย จมในคนทั้งชาติด้วยนะไม่ใช่จม
 ธรรมดา

เพราะฉะนั้นรัฐบาลใดก็ตาม เมื่อขึ้นมาตั้งเป็นรัฐบาลแล้วขอให้เป็นที่เชื่อถือของ
 ประชาชนได้ ออกมาคำใด ๆ ให้มีคำสัตย์คำจริงออกมา อย่างนี้จึงเรียกว่าหัวใจประชา
 ชน ที่เขายกย่องขึ้นมาให้เป็นรัฐบาลเป็นผู้นำของชาติ ไม่ใช่มาให้ล่มจมและนำในทาง
 โกหกหลอกหลวง นี่เป็นมาเรื่อย ๆ รัฐบาล ยิ่งมาสุดท้ายนี้แล้วจะจมด้วยคำโกหกทั้งนั้น
 แหละ ความจริงไม่จม มีแต่คำโกหก ๆ หลอกมาตลอดเวลา โอ้โฮ น่าทุเรศจริง ๆ นะ
 นี่เห็นไหมกิเลสออกตลาด กิเลสเอาความจริงมาพูดเมื่อไร ต้องมีแต่คำโกหกตลอด
 เวลาที่จะทำคนอื่นให้ล่มจมนั้นแหละ ถ้าธรรมดาแล้วไม่ วางั้นเลย ตรงไปตรงมา ผิดบอก
 ว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ถึงตายใจได้เรียกว่าธรรมดา

นี่เรากำลังจะนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ ขอให้ฟังเสียงชาติเสียงศาสนาของเรา
 ชาติก็คือรัฐบาล รัฐบาลไหนที่มีความเชื่อถือได้จะแสดงออกมาให้เห็น ลวดลายความ
 จริงความเท็จจะออกมากับวงรัฐบาลนั้น ๆ ให้ฟังเสียงให้ดีก็แล้วกัน ถ้ารัฐบาลไหนไม่ดี
 ให้ชี้หน้ามันเลย รัฐบาลก็คือคนของชาติไทยนี้แหละออกไป ถูกยกย่องว่าเป็นรัฐบาลมัน
 เหมือนว่าเป็นเทวดา มันเทวดาที่มันไม่ได้ว่านี่นะ มันว่าเป็นเทวดาของประชาชน ความ
 จริงเป็นเปรตเป็นผีกินบ้านกินเมืองไม่ได้ว่า รัฐบาลประเภทนี้อ่าเชื่อมันจนฝังใจ ถึง
 ตายถึงโคตรถึงแซ่ของเราอย่าไปเชื่อมัน โคตรแซ่หลวงตาบัวถ้าไม่ตายไปหมด เราจะไป
 เทียวประกาศบอก โคตรแซ่หลวงตาบัวอย่าไปเชื่อรัฐบาลที่ตมต้นคนเก่ง ๆ ทำบ้าน
 เมืองให้ล่มจม เราจะไปเที่ยวประกาศหมด โคตรแซ่หลวงตาบัวไม่ทราบยังมีเหลืออยู่ที่
 คนก็ไม่รู้ หมาแต่ละโคตรละแซ่เลี้ยงไว้ก็ตัว เราจะไปบอกกระทั่งหมาโน้นนั้นนะ ไม่ให้
 เชื่อคนประเภทนี้ เชื่อจมทั้งนั้นแหละ

นี่กำลังจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ขอให้ทุกคนฟังเสียงชาติฟังเสียงศาสนา
 ศาสนาพี่น้องทั้งหลายก็เห็นแล้ว เวลานี้เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย โกหกพี่น้องทั้ง
 หลายไหมฟังเอาซิ เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้อย่างยันตัว ๆ คิดดูอย่างสมบัติเงิน
 ทองที่เข้ามานี้ ลงบัญชีไม่ลงบัญชีก็ตาม เข้าบั้ง ๆ เลย ขนาดนั้นนะ ไม่เป็นอย่างอื่น เรา
 รักสงวนสมบัตินี้ยิ่งกว่า ธรรมดาสมบัติมีอยู่ในตัวของเรา สมบัติของชาติเรารักยิ่งกว่า
 ของเรามาก เราถึงขนาดนั้น แล้วจะไปทุจริตได้ยังไง เป็นไปไม่ได้เลย ใครมาเป็นกับเรา
 คอขาดเลย เราได้เสียทุกอย่างแล้ว สูฟังเสียงกูให้ตมต้นบอกเลย คำพูดกูไม่เหมือนคำ
 พูดใคร เป็นตาบมาพร้อมเลยบอก มาเคลื่อนคลาดด้วยเจตนาให้เห็นคอขาดนะ วางั้น

เลย เพราะฉะนั้นเราจึงเชื่อ ใครที่มาเกี่ยวข้องกับเราแล้วเราเชื่อ จะได้ที่ไหน ๆ ก็ตาม แล้วโผล่ออกมาว่าได้ที่นั่นได้ที่นี้ เขาบอกหมดเลยไม่มีลี้ลับนะ ลี้ลับกับเราไม่ได้เลย

หัวใจของชาติอยู่กับเรา หัวใจของเราก็อยู่กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรา เราใช้สอยต่าง ๆ ต้องให้เป็นใจเดียวกัน นี่เราเป็นขนาดนั้นนะเราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลานี้ก็กำลังจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ให้พากันเก็บหอมรอมริบ ได้มากได้น้อยเพื่อตัวเอง เพื่อชาติของตัวเอง ชาติเป็นเรื่องใหญ่โตมาก เราอดบ้างอิมบ้างไม่เป็นไร ขอให้ชาติของเรามีหลักประกันตัวก็พออยู่ได้ ชุกห้วนอนที่ไหนได้ เงินทองมีเป็นแสน ๆ ล้าน ๆ ชาติไม่มีที่อยู่ ถูกเขาขับไล่ยิ่งกว่าหมาขี้เรื้อนมันดีหรือ ใครอยากเป็นหมาขี้เรื้อนไหม ชาติไทยของเราใครอยากเป็นหมาขี้เรื้อน ให้มีแต่พุงของตัว ชาติแห้งผาก ๆ นี้ละพวกหมาขี้เรื้อนมันจะจม จะไม่มีอะไรเหลือติดตัวนะ ให้คิดถึงส่วนรวมซิคนเรา อยู่ที่นี่เกี่ยวโยงทั่วประเทศเห็นไหม คนแต่ละคน ๆ ใครก็ชาติไทย ๆ แล้วเมื่อประเทศจมใครอยู่ได้เมื่อไร อยู่ไม่ได้จะจมไปด้วยกันหมด

เพราะฉะนั้นจึงต้องพยุงชาติไว้ให้ดีหลักใหญ่ เอ้า อดอิมอยู่รอบ ๆ ชาติเป็นไรไป พ่อใหญ่ของเราคือคลังหลวงหลักประกันของเรา นั่นละคือร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่นั้น เราจะชุกห้วนอนที่ไหนได้ทั้งนั้นขอให้เรามีหลักประกันตัวก็แล้วกัน นี่สำคัญมาก นี่ก็พยายามจะให้ได้ทองคำตั้งไว้แล้วเป้าหมายก็คืออย่างน้อย ๔,๐๐๐ กิโล จากพี่น้องทั่วหน้ากัน จากนั้นเราก็ต่อยอด ได้มากเท่าไรก็ต่อไปเรื่อย ๆ ให้ได้เรื่อย ๆ อย่างนั้น

ต้องจริงจังทุกคนนะอย่าเหลาะ ๆ แหละ ๆ อย่าเห็นว่าเขาทำแล้ว เราไม่ได้แล้วนะ เขาทำเราไม่ได้ทำเราก็บกพร่อง นั้นเห็นไหม ที่บกพร่องอยู่กับเรา เขาทำเขาสมบูรณ์ ความบกพร่องไปกดถ่วงความสมบูรณ์ให้บกพร่องด้วยกัน จมไปด้วยกันอีกของเล่นเมื่อไร ต้องคิดให้ดีเรื่องเหล่านี้ อย่าเห็นแก่ตัว คนเห็นแก่ตัวแล้วทำลายส่วนรวมได้มากที่สุด เห็นแก่ตัวมากเท่าไรก็ยิ่งทำลายส่วนรวมได้มาก เมื่อเห็นแก่ส่วนรวมแล้ว ตัวของตัวก็น้อมเข้าไปสู่ส่วนรวม ขวนขวายเพื่อส่วนรวม ตัวของตัวก็เย็นเพราะชาติพาเย็น ส่วนรวมพาเย็น เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ก็พยายามขวนขวายที่สุดแล้ว คิดดูอย่างเทศน์พี่น้องทั้งหลายเคยเห็นไหมทั่วประเทศไทย ไม่ได้คุดย เอาความจริงมาพูด อย่างนี้ละธรรมต้องพูดตามความจริง ที่พระเทศน์ทั่วประเทศไทย อายุถึง ๘๐-๙๐ เกือบจะร้อยแล้วยังเทศน์ออกสนามอยู่ตลอดเวลา ออกไปหาอะไร ก็เราพอทุกอย่างแล้วยุ่งมันหาอะไร บิณฑบาตกับเขามาฉันวันหนึ่ง ๆ เท่านั้นพอแล้ว คอยดูลมหายใจ ใช้ไม่ได้หรือ ทิ้งปี่วะไปเลย นั้นเราหวังอะไร แต่ทำไมจึงต้องติดต๋องดินขนาดนี้ พี่น้องทั้งหลายคิดเห็นไหมเพราะอะไร ก็เพราะส่วนรวมนั่นเองที่เราติดเราดิ้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดอย่างนี้ให้มากนะ เราดิ้นเพราะ

ส่วนรวมของเรา พยายามรวมเอาไว้ไม่ให้ล้มให้จม ให้ต่างคนต่างพยายามช่วยกัน มีมากมีน้อยช่วยกันแล้วก็มากขึ้นเอง

มีมากขนาดไหนไม่ได้เสียสละ มันก็มากอยู่ไม่เกิดประโยชน์อะไร เงินกองเท่าภูเขาไม่นำมาใช้ประโยชน์ก็ไม่เกิดประโยชน์ ก็เป็นกองภูเขาอยู่นั้นแหละ ถ้าเป็นเงินกระดาษทุกวันนี้ก็กองกระดาษ ถ้าเป็นเงินเหรียญก็กองแร่ธาตุ แล้วมาสมมุติว่าเป็นเงินเป็นทองคำมาใช้ประโยชน์ ก็ให้มันเกิดประโยชน์ซิ อย่าไปทิ้งไปขว้างไว้ ตายแล้วเป็นเปรตเป็นผี ถ้ากรรมไม่หนักมากนักเป็นเปรตเป็นผีเฝ้าอยู่ตามกองสมบัติของตัวเอง ถ้ากรรมมากกว่านั้นจมเลย ๆ สมบัติเงินทองข้าวของมีความหมายที่ไหน เวลายังมีชีวิตอยู่ขว้างไว้ เสือถูกปืนสู้ไม่ได้ละ เสี่ยงกั้วานหวง ตายแล้วไม่เห็นได้อะไรมันโง่โหม่มมนุษย์เรา

ความโลภความเห็นแก่ได้เห็นแก่รำแก่รวยนี่คือความโง่ที่สุด ทำลายเจ้าของด้วยทำลายส่วนรวมได้ แม้ชาติบ้านเมืองจะล่มจมอยู่ที่นี่ก็เพราะความโลภนั่นเองจะเป็นอะไรไป ให้ตัดออกซิ อย่าให้มันโลภมาก ตายแล้วร่างกายก็ไม่ได้มีอะไรไป เป็นมหาเศรษฐีก็ไปเผาที่กองฟืนกองไฟนั้นแหละ ไม่ได้เผาที่กองสมบัติ ใครเห็นเศรษฐีคนไหนไปเผาที่กองสมบัติของตัวเอง ไม่เคยมี แล้วมันก็ไปเผาที่กองฟืนกองไฟตามเมรุนั้นแหละ เหมือนกันกับเรา ตายแล้วไม่ได้ฝังกันอย่างนี้ด้วยกันทุกคน เพราะฉะนั้นอย่าลืมตัวเวลามีชีวิตอยู่ ธรรมท่านผู้เลิศเลอกว่าเรายังมี มาสอนเราให้เชื่อฟังบ้างซิ อย่าฟังแต่ความเลวร้ายมันจะพาเจ้าของให้จม ๆ อยู่ตลอดเวลา นี่ละสำคัญมากนะ เอละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ไม่พูดมากแหละมันมากแล้วจนรู้สึกเหนื่อย พอพูดเรื่อง ๆ มันก็เป็น

นอกจากนี้เราก็จะเดินทางไปกรุงเทพฯ แลหาระวันนี่ ไปรถยนต์นี่ไปสบาย ๆ ไม่พะรุงพะรัง ไปอย่างสบาย ๆ (ขออนุญาตครึ่งทองคำได้ ๑๓ บาทครึ่ง)วันนี้ได้ ๑๓ บาทแล้วนะ วันจะออกเดินทางได้ถึง ๑๓ บาทแล้ว ไปธรรมดาเรานี้ ๖ ชั่วโมง ๔๐ นาที ถึงสวนแสงธรรม แต่ไปมีรถน้ำมันจะอยู่ในย่าน ๖ ชั่วโมง อยู่ในย่านนั้น ออกจากนี้ไป ๖ ชั่วโมงหรืออย่างมากที่สุดก็นิดหน่อย แต่ไม่เห็นกว่าเลย อย่างที่มาคราวที่แล้วนี้ ๖ ชั่วโมงยังไม่เต็มตึ้นนะ เพราะรถน้ำมันพุ่งเลย ติดไฟแดงถ้ารถไม่หนาแน่นจอดอยู่ที่ไฟแดงนั้น รถคันนี้ก็ผ่านไฟแดงไปเลย นอกจากรถมันหนาแน่นอยู่ไฟแดงก็รอไปตามธรรมดา ถ้าหากว่าไฟแดงรถไม่หนาแน่นนักเขาผ่านไปเลย จึงไม่ค่อยเสียเวลา

พากันตั้งอกตั้งใจภาวนานะ พวกที่อยู่ในครัวในเคียอยู่ทางไหนก็ตาม ตั้งหน้าตั้งตาภาวนา อย่าดูหัวใจใครยิ่งกว่าหัวใจเรานะ ดูหัวใจเราตัวคิกตัวคะนองตัวเปรตตัวผีมันอยู่ตรงนั้น ไม่อยู่ที่อื่น มันจะแย็บเข้าหาผู้ใดให้ดูตัวมันแย็บก่อน พอรู้ตัวแย็บนี้แล้วมันจะสงบทันที เห็นโทษตัวนี้ ถ้ายังไม่เห็นโทษตัวนี้ยังจะไปเพ่งโทษคนอื่นคนใดไปมาก

ต่อมากนะ ลูกลามไปเรื่อยเหมือนไฟลามทุ่งเลย ดูใจต้องเอาสติจับความคิดปรุงของตัวเอง มันจะคิดเรื่องอะไร ๆ นั้นเรียกว่าความเพียร นั้นละพระท่านภาวนาท่านดูอย่างนั้น

ยกตัวอย่างเช่น พระท่านกำลังครองผ้าจะไปบิณฑบาต ในตำราท่านบอกไว้เราฟังแล้วเข้าทำ ตอนเรียนหนังสือเรียนไปไปเจอ ดินะเข้าทำ ท่านตัดท่าน แต่เรายังไม่ได้คิดว่าจะมาตัดเรา เราก็อ่านธรรมดา บทเวลานั้นถึงมารู้เรื่อง อ้อ เป็นอย่างนี้เอง คือดูอยู่จิต มันคิดเรื่องอะไรมันก็รูที่นั่น ๆ นี่ท่านกำลังครองผ้าจะไปบิณฑบาต จิตตัวขโมยตัวโลภมากมันโดดออกไปก่อนแล้ว วันนี้เขาจะได้อาหารประณีตบรรจงอะไรใส่บาตรเรานะ มันคิดทางนี้ มันคิดไปทางหมู่บ้านที่เขาจะใส่บาตร เขาอนยังไม่ตื่นก็ไม่ทราบทางนี้คิดแล้วจะไปหาโกยเอาข้าวในหม้อเขา อะไร ๆ มาแล้ว ทางท่านก็กระตุกทันที อ้อ นี่เจ้าของยังไม่ได้ไปฟังจะเริ่มครองผ้า มันโดดไปเอาก่อนแล้วหรือนี่ ถ้าอย่างนั้นไม่ไป หยุดเลยนะ เปลื้องผ้าปุ๊บเลย วันนี้ไม่ไป เก่งไปเอง มันก็ไม่ไป

พอวันหลังเตรียมพร้อม เอา วันนี้จะออกแ่งไหน ถ้ามันเป็นอย่างนี้อีกเอาอีก ท่านว่าอย่างนั้นนะ วันหลังเตรียมพร้อมมันก็หมอบตลอด มันกลัวจะไม่ได้กินเข้าใจไหม นั่นท่านฝึกท่านประมวลออกมาแล้วเป็นอย่างนั้น มันคิดเพียงเรื่องอาหารธรรมดา ท่านยังเห็นว่าเป็นโทษ นั่นเห็นไหม โห นี่เจ้าของยังไม่ได้ไปกำลังครองผ้า ยังโดดไปเอาก่อนแล้ว มึงเก่งมึงก็ไปกูไม่ไปวันนี้ ตกกลางท่านก็ไม่ไป วันนั้นไม่ได้ฉันยอมอด พอต่อไป วันหลัง คอยดูจ้องกันละที่นี้ อันนั้นหมอบเลยแล้วท่านก็ไปให้ธรรมดา ๆ นั้นละท่านฝึกท่าน

จิตนี้เร็วที่สุด คือกิเลสก็ศีธรรมก็อยู่ในจิต กิเลสมีกำลังมากมันผลัดกันออกไปทางกิเลส ถ้าธรรมมีมากผลัดกันทางธรรม เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาสติเป็นพื้นฐานตลอด จะมากจะน้อยให้มีสติ นี้จับกันทันที ๆ พอมันคิดเรื่องอะไรปั๊บมันจะรู้ทันที ๆ เวลาารู้ก็ระงับ จากนั้นปัญญาพิจารณา พวกกันจำเอานะ ให้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ พระเณรท่านก็ปฏิบัติของท่านอยู่ตามเรื่องของท่าน สำหรับเราถ้าอยู่ทางนี้เหมือนกัน เอาละที่นี้จะไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd